

sundhedsuddannelser findes som nævnt i øjeblikket sygeplejerskeuddannelsen og radiografuddannelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 14.

Sygeplejerskeuddannelsen har hjemmel i lov om sygeplejersker, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 27. februar 1979.

Da sygeplejerskeuddannelsen er en autorisationsuddannelse, skal uddannelsesordningen, for så vidt angår enkelte relevante punkter, godkendes af Undervisnings- og Forskningsministeriet efter indhentet udtalelse fra Sundhedsstyrelsen.

Uddannelsesordningen må tillige godkendes i den fælleskommunale bestyrelse, dog kun med henblik på planlægningen og gennemførelsen af praktikuddannelsen, idet amtsrådet og kommunalbestyrelserne er forpligtet til at sikre praktikpladser i overensstemmelse med uddannelsesordningen.

Til § 20, stk. 6

Det forudsættes, at der ikke bliver tale om opskruning af kravene.

Til §§ 22 og 23

Ved bestemmelsen om sammensætningen af uddannelsesrådet for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet er der taget hensyn til traditioner på uddannelser på tilsvarende niveau (f.eks. erhvervsuddannelseslovens lokale uddannelsesudvalg). Med udtrykket repræsentanter for lokale arbejdstagere menes repræsentanter udpeget af de lokale organisationer.

Ved sammensætningen af uddannelsesrådet for de (amts)kommunale videregående social- og sundhedsuddannelser tages der hensyn til traditioner på andre videregående uddannelsers område. Ved fagkyndige repræsentanter for amtsrådet og kommunalbestyrelserne menes der repræsentanter for praktikstederne.

Til § 24

Der henvises til afsnit 3. Økonomiske og administrative konsekvenser om bl.a. optagelse af forhandlinger med henblik på at indgå driftsoverenskomst med selvejende institutioner m.fl. om at stille skolekapacitet til rådighed.

Lovforslagets bestemmelser om amtsrådets og fællesbestyrelsens økonomiske kompetence og ansvar med hensyn til skolerne og bestemmelserne om skoleledernes kompetence finder ikke anvendelse i disse tilfælde.

Til §§ 25-27

I det følgende nævnes nogle hovedprincipper bag forslaget om regulering af tilgangen til uddannelserne (dimensionering):

Dimensioneringen af de grundlæggende bistands-, pleje- og omsorgsuddannelser sker gennem elevansættelser i kommuner og amtskommuner. D.v.s., at de enkelte myndigheder træffer beslutninger om det årlige antal elevansættelser baseret på vurderinger af dels egne behov for rekruttering af færdiguddannede på området, dels det samlede behov for ansættelse på området i amtskommunen (d.v.s. amtskommunen og kommunerne i amtskommunen). Eleverne modtager elevløn under hele uddannelsesforløbet på de grundlæggende uddannelser.

Den foreslåede trinvis opbyggede uddannelsesstruktur betyder i sig selv, at der stilles meget store krav til dimensioneringen af grunduddannelsen til social- og sundhedshjælper, idet dimensioneringen af denne uddannelse ikke bare skal være tilstrækkelig til at dække behovet i kommunen for færdiguddannede social- og sundhedshjælpere, men også skal dække nyrekrutteringsbehovene på overbygninguddannelsen til social- og sundhedsassistent og derudover give muligheder for, at en del af de færdiguddannede fortsætter på de videregående social- og sundhedsuddannelser. Der skal altså foretages en overdimensionering af især grunduddannelsen i forhold til kommunens egne ansættelsesbehov.

Fællesbestyrelsen følger, om forpligtelserne overholdes, og vejleder kommuner/amtskommune ved eventuelle uoverensstemmelser mellem elevtilgang og behov for færdiguddannede.

Elever på overbygningsuddannelsen til social- og sundhedsassistent skal efter uddannelsesordningen have praktik i både kommunalt og amtskommunalt regi, og det vil være fællesbestyrelsens opgave at sikre, at elevansættelser på overbygningsuddannelsen i amtskommunen og kommunerne inden for amtskommunen reguleres under ét svarende til praktikmulighederne.

Det rådgivende organ på landsplan, Rådet for Social- og Sundhedsuddannelserne, får som hovedopgave at følge den samlede dimensionering og rådgive undervisnings- og forskningsministeren om mulighederne for at tilvejebringe balance i tilfælde af eventuel ubalance i systemet. En påvisning fra rådet af, at en amtskommune eller en kommune inden for en amtskommune ikke opfylder uddannelsesforpligtelsen og dermed udnytter andre områders uddannelseskapacitet eller bidrager til arbejdsløshed, vil naturligvis betyde, at der påhviler de pågældende myndigheder en pligt til at rette op på forholdet.